

Cuza, înlocuitorul unionist a făcut parte din delegația care a plecat la Iași spre a comunica domnitorului rezultatul votului și a-l invita să accepte tronul lui Mihai Viteazul (p. 250). Analiza critică a cauzelor vrăjmășiei care a intervenit ulterior între C. A. Rosetti și domn i-a permis autorului să desprindă o serie de observații întemeiate, justificând numai parțial atitudinea democratului radical.

Capitolele ultime înserează activitatea politică și culturală a lui C. A. Rosetti în timpul domniei lui

Carol I, reliefindu-se atitudinea sa consecvent radicală, ca și rolul jucat în lupta pentru independență. După război a continuat să lupte pentru democratizarea instituțiilor noastre, pentru emanciparea țăranilor.

Subscriem cu toată sinceritatea la concluziile autorului monografiei, după care „Moștenirea cea mai bogată a lui C. A. Rosetti o constituie patriotismul său neprihănit și abnegația sa ideală”.

MIRCEA GEORGESCU

In REVUE BELGE DE NUMISMATIQUE ET DE SIGILLOGRAPHIE nr. 115 (1969), la rubrica „Mélanges — Mengelingen”, p. 377—378, a apărut recenzia lui P. Naster la lucrarea în limba germană „Tezaurul monetar de la Căprioru” de Eugen Chirilă și Gabriel Mihăescu, editată de Muzeul județean Dimbovița, Tîrgoviște 1969 (în 8°, 46 p. (7 v.) XVIII pl., 5 hărți), pe care o redăm mai jos, în traducere :

„Această lucrare este publicarea unei descoperiri de 101 (sau 102 ?) tetradrahme, dintre care 97 Macedonia Prima și 4 din insula Thasos, făcută în 1956 într-un sat din sudul României. Ulciorul care conținea tezaurul n-a fost păstrat decât în parte. „Patrusprezece monede” (sau 13 ?) s-au rătăcit și nu sînt descrise; cele 4 thasiene și 80 macedonice se păstrează la Muzeul din Tîrgoviște și 4 macedonice la Muzeul național de antichități din București. Numărul de monede din Macedonia este însă suficient pentru a permite să se facă un studiu aprofundat al acestor exemplare, care sînt toate de același tip (bustul lui Artemis Tauropolos pe scut macedonian ; Rev. MAKEDONON PROTES și măciuca, într-o coroană din frunze de stejar (cf. Col. L. de Hirsch, 944). Autorii au deosebit cinci grupe după monograme ; în cadrul fiecărei grupe o clasificare mai amănunțită a fost obținută după tipurile de figuri și de coafuri. Cele 84 de exemplare

corespund la 69 de averse și 72 de reverse.

Autorii menționează (p. 17) data inițială a baterii monedelor în 158 î.e.n., alta decît cea indicată de P. MacKay în Museum Notes, 14, 1968, p. 12 : 168 î.e.n. În ceea ce privește cele patru monede thasiene (capul lui Dionysos tinăr ; Rev. Heracles în picioare), de un tip mai mult sau mai puțin primitiv, autorii rețin pentru ele, printre diversele date propuse între 180 și 80 î.e.n., mai degrabă începutul secolului al II-lea.

Tetradrahmele din Thasos și cele din Macedonia. Prima sînt monedele grecești cele mai răspindite în România. Autorii publică lista descoperirilor tetradrahmelor Macedoniei Prima : 20 de tezaure și 15 piese izolate al căror loc de descoperire se situează în sudul sau în centrul țării (harta 1) ; există 67 de tezaure conținînd tetradrahme thasiene și 47 de piese izolate a căror repartitie este analogă, dar se mai cuprind aici și cîteva descoperiri în vest

(harta 2). Imitațiile de monede Macedonia Prima nu se întîlnesc decât în apusul țării (harta 3) și există printre ele și drahme alături de tetradrahme. Toate aceste constatări sînt interesante pentru studiul istoriei relațiilor comerciale din Dacia antică.

În legătură cu acest ultim aspect și în mod egal pentru studiul cronologiei relative a monedelor Macedonia Prima ar fi fost interesant să

se acorde mai multă importanță examinării greutateii pieselor.

Lucrarea are o prezentare satisfăcătoare în ceea ce privește textul, însă este destul de slabă în ceea ce privește ilustrația, deși aceasta conține destule mărimi bune pentru mai multe averse de tipul Artemis. În orice caz ea este merită să aducă foarte mari servicii celor care se ocupă de monedele cercetate și de istoria antică a României".

Expoziția permanentă

CASA-ATELIER „G. PETRAȘCU”

Casa-atelier din Tîrgoviște, construită în 1922 după indicațiile pictorului, a fost timp de aproape două decenii locul unde a trăit și creat o parte din cele mai valoroase lucrări.

Alegerea străvechii așezări i-a fost inspirată, probabil, de Cîmpina lui Grigorescu — maestrul pentru care a nutrit o deosebită admirație. George Oprescu remarcă, de altfel, că „Tîrgoviștea, cu lumina ei fină, cu atmosfera mai mult umedă vară decât la București, cu notele sale de culoare mai puțin violente, mai puțin contrastante, a avut și ea o oarecare influență asupra lui Petrașcu”.

În decursul timpului casa-atelier a suferit o serie de modificări, care au fost însă înlăturate prin recenta restaurare, permițînd astfel organizarea unei expoziții permanente de pictură și grafică cu lucrări ale maestrului, inaugurată în prezența fiicei sale Mariana Petrașcu-Riegler la 12 aprilie 1970.

Lucrările expuse reflectă viziunea artistului și modalitățile de expresie artistică în aproape toate perioadele creației sale. „În atelier” și „Femeie în atelier” — interioare ce redau cu fidelitate obiectele care mobilau casa

artistului, lumina autentică în care sînt scaldate crează o atmosferă subtilă, plină de intimitate. „Flori” „Căldărușă cu circumăreșe” și „Ves cu trandafiri” se remarcă prin coloritul petalelor, prin strălucirea smaltului ulcelelor și reflexelor tîngirii. „Portret de bărbat” (Vasile Petrașcu, fratele pictorului), „Portret de femeie”, (Lucreția Petrașcu, soția pictorului), și „Portret de femeie”, (Maria Giurgea), dovedesc calitățile sale de portretist. „Tîrgoviște”, „Casă țărănească”, „Casă la Tîrgoviște”, „Bărci pe malul mării” se remarcă prin armonia nuanțelor de griuri, combinate cu albastrul și roșul, prin culoarea așternută fără ezitări și reveniri.

Petrașcu a semnat numeroase desene, aquarele și gravuri („Casă la Tîrgoviște”, „Casă”, „Basm”) prezente de asemenea în expoziție, în camera de la etaj.

Expoziția, încă modestă, constituie unul din marile omagii aduse artei românești, unuia dintre maestrilor care au trăit și creat pe meleagurile dîmbovitene, alături de Nicolae Grigorescu și Gabriel Popescu.

Valeriu BERBECARU